

LÆGERNES
PENSJONSKASSE

PENSIONSDORDNINGEN: KØNSOPDELT ELLER UNISEX?

PENSIONSORDNINGEN: KØNSOPDELT ELLER UNISEX?

Alle medlemmer, der er optaget i Lægernes Pensionskasse efter 1. januar 1998 i henhold til en overenskomst indgået af Ungre Læger, har en såkaldt unisex-ordning. Alle medlemmer, der er optaget efter 1. juli 1999 i henhold til fælles overenskomst eller aftale, har ligeledes en unisex-ordning. Det betyder, at vi ikke gør forskel på mænds og kvinders pensionsvilkår med hensyn til forventet levetid, forventet invaliditet mv.

Medlemmer, der er optaget i pensionskassen inden 1. januar 1998, har derimod fortsat den kønsopdelte pensionsordning, som tidligere var den almindelige.

Unisex-ordningen gælder kun for pensionsbidrag, der indbetales gennem arbejdsgiveren eller Sygesikringen. Hvis medlemmet selv betaler pensionsbidrag, indbetales pensionsbidragene til den kønsopdelte pensionsordning.

Du kan læse en uddybende forklaring på dette i det følgende.

Baggrunden for den oprindelige kønsopdelte pensionsordning

Indtil 1993 havde alle medlemmer i pensionskassen den samme pensionsordning med livsvarig alders- og invalidepension, livsvarig ægtefællepension på 60 pct. af invalidepensionen og børnepension (til børn under 21 år) på 20 pct. af invalidepensionen.

Den sammensætning af pensionsydelse betød, at pensionen for kvinder og mænd praktisk taget var ens. Det er sådan, at alderspensionen er dyrere for kvinder end for mænd, fordi kvinder i gennemsnit lever længere og derfor får pensionen udbetalt i længere tid. Invalidepensionen er også dyrere for kvinder end for mænd, fordi kvinderne har en større sandsynlighed for at blive invalide, især i de yngre år. Derfor skal der udbetales invalidepension til kvinder hyppigere og i længere tid end til mænd.

Til gengæld er ægtefællepensionen billigere for kvinder end for mænd, dels fordi kvinderne har en lavere dødelighed, dels fordi der er større sandsynlighed for, at de er ugifte, og endelig har gifte kvinder typisk en lidt ældre ægtefælle. Derfor udbetales der færre ægtefællepensioner efter kvindelige medlemmer, og ægtefællepensionerne udbetales i givet fald i kortere tid. Den billigere ægtefællepension opvejede altså den dyrere alders- og invalidepension.

Mulighed for at fravælge ægtefællepension fra 1993

Fra 1. januar 1993 blev der indført mulighed for at fravælge den livsvarige ægtefællepension, som netop er det pensionselement, der er billigst for kvinder. Det betød, at der i pensionsordning 2, som er uden den livsvarige ægtefællepension, er ret stor forskel på pensionen for mænd og kvinder. Typisk er pensionen for en mand ca. 29 pct. højere.

I pensionsordning 1, hvor der er livsvarig ægtefællepension, er pensionen for mænd også lidt højere end pensionen for kvinder, dog typisk kun ca. 4 pct. At der nu er forskel på pensionen i pensionsordning 1, hvor der ikke var forskel før 1993, skyldes, at pensionskassen er nødt til at antage, at alle, der vælger pensionsordning 1, er gift. Derfor bliver ægtefællepensionen forholdsvis dyrere for kvinder end før 1993.

Unisex-ordninger fra 1. januar 1998

I 1998 blev lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger vedtaget. I henhold til loven skal alle, der optages i erhvervstilknyttede pensionsordninger efter 1. juli 1999 have deres pension beregnet ud fra unisex-princippet, hvor pensionen for mænd og kvinder er ens.

Allerede året før var det dog på foranledning af Ungre Læger blevet bestemt, at medlemmer, der optages i pensionskassen fra 1. januar 1998 eller senere, som

følge af kollektiv overenskomst indgået af Yngre Læger, skal have deres pension beregnet ud fra unisex-princippet.

Derfor har stort set alle medlemmer, der er optaget i pensionskassen efter 1. januar 1998, en unisex-ordning, mens medlemmer, der er optaget i pensionskassen inden 1. januar 1998, fortsat har den hidtidige kønsopdelte pensionsordning.

Hvorfor gælder unisex-princippet kun for medlemmer, der er optaget efter 1. januar 1998?

Baggrunden for, at unisex-princippet kun gælder for medlemmer, der er optaget efter 1. januar 1998 er, at medlemmerne er lovet en pension af en vis størrelse. Den pension må pensionskassen ikke reducere. Det vil sige, at pensionskassen ikke kan indføre unisex-pension ved at nedsætte mændenes pension til "kvindeniveau", men kun ved at forhøje kvindernes pension til "mandeniveau", og det har pensionskassen ikke økonomiske midler til.

Hvorfor gælder unisex-princippet kun for pensionsbidrag, der er indbetalt af arbejdsgiveren?

Indtil videre er der kun lovkrav om at anvende unisex-princippet i pensionsordninger, der er erhvervstilknyttede.

I de tilfælde, hvor et medlem vælger selv at indbetale pensionsbidrag, er pensionskassen i konkurrence med de almindelige livsforsikringselskaber, som indtil videre ikke anvender unisex-princippet for private pensionsordninger.

Hvis pensionskassen anvendte unisex-princippet også for private pensionsordninger, ville det måske ikke kunne betale sig for mandlige medlemmer at indbetale pensionsbidrag til pensionskassen, mens det omvendt ville være en betydelig fordel for kvindelige medlemmer at indbetale til pensionskassen. For at undgå denne situati-

on gælder unisex-princippet indtil videre kun for pensionsbidrag, der indbetales af arbejdsgiveren eller Sygesikringen.

Yderligere oplysninger

Pensionskassen har udarbejdet en række pjecer, der mere detaljeret beskriver ovenstående forhold. Pjecerne kan læses og bestilles på pensionskassens hjemmeside www.lpk.dk.

Hvis du ønsker yderligere oplysninger, kan du også kontakte Lægernes Pensionskasse på telefon 33 12 21 41, mandag-torsdag kl. 10-16, fredag kl. 10-15, eller sende os en e-mail på lpk@lpk.dk.

Hvis du har brug for et samlet overblik over dine dækninger ved alderspensionering, invaliditet, sygdom og død for at kunne vurdere, om du har brug for supplerende dækning, kan du bestille et individuelt møde med en af pensionskassens medlemskonsulenter, som kan træffes i alle regioner. Bestil et møde via www.lpk.dk.